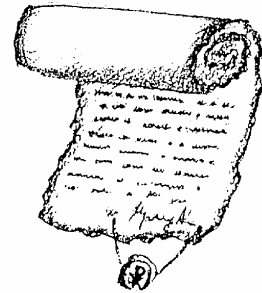

Hírlevél

A NAGYTÉTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

2001. 06. 17. Úrnapja

IX. évfolyam 3. szám

Ha az Eucharisztia oly nagy titok, hogy értelmünk nem fogja fel, még kevésbé tudja felfogni azt a szeretetet, mely benne úgy ragyog, mint egy ritkos, emésztő láng; de arra képesek vagyunk, hogy vonzódjunk azután a bensőséges kapcsolat után, melyet Jézus mindegyikünkkel meg akar teremteni.

VI. Pál pápa

Olvassunk verset, mert érdemes!

Pusztai Sándor:

Bennünk fénylő csillag

sírásra görbült a szánc
mikor a legszebben akartunk énekelni

gyáva lett bennünk az öröm
ahogy boldogok akartunk lenni

induljunk szívünk dzsungelében
az embert megkeresni

a jóságot még ma
el kéne kezdeni

óh bennünk fénylő csillag
merj már megszületni!

„Isten meglátogat minket, de a lélek alszik. Ha ébren lenne, minden megpróbáltatás, minden erőfeszítés nélkül létrejöhetne a lelki frigy, ahogy az egyes szentek esetében meg is történt. De mivel alszunk, Isten távozni kénytelen, egyedül látogatásának nyomát hagyva maga után, jelezve, hogy vár ránk. Át kell kelnünk a rossznak, végére kell érniünk a rossznak, hogy elérkezzünk Hozzá. ...
Túl minden bűnünkön, legfontosabb: a ránk várakozó tiszta jóra, nem a bűneinkre, hanem lankadatlanul a tiszta jóra gondolnunk.”

(Pilinszky János)

A TARTALOMBÓL:

Hittanos osztálytalálkozó Vácon.....	2. oldal
Zarándokút 2001 (Martfű).....	3. oldal
Imádkozzunk értünk (Elsőáldozás)....	3. oldal
Krónika.....	3. oldal
Piroska és Farkas.....	4. oldal
Naptár.....	4. oldal

Hívők a hitetlenségben

Kimeríthetetlen téma a „világban élő” hívő ember helyzete, konfrontációja környezetével. A feszültség alapja tulajdonképpen nem a különböző nézetek találkozása, hanem a felek között hiányzó jóindulatú törekvés egymás érveinek kölcsönös megértésére.

A hívő ember számtalanszor tapasztalhatja a jóindulat hiányát többek között előítélet formájában: egy elnéző, kissé sajnálkozó mosoly...máskor markánsabb véleménynyilvánítás...

Ideje tehát, hogy komolyan vegyünk egy kevésbé emlegetett szempontot: ez pedig a hívő ember példája, a hívő ember tekintélye!

Tagadhatatlan, hogy az elmúlt évtizedek ideológiája alaposan megtépázta. De tehetjük-e, hogy beletörődünk sorsunkba? A válasz egyértelmű: NEM! Az

indoklás pedig egyetlen mondat: A hívő ember személyes tekintélyével a számára legfőbb tekintélyt, Istent szolgálja, szolgálhatja.

Adjuk meg magunknak tehát az esélyt erre a szolgálatra!

De mit is tehetünk? Hogyan kezdjük hozzá?

Szeretnék itt idézni két mondatot Yves Congar: Szeretem az egyházat c. könyvéből:

„...vannak kötelességei az értelemnek is, és erkölcsi életünk magába foglalja ennek – akárcsak egyéb képességeinknek – használatát, még hozzá helyes használatát.”

„...Az egyház, melyet a mai kereszténynek szeretnie, támogatnia és mindenek előtt megértenie kell,...a vele időben összekötött világhoz alkalmazkodik és annak válaszol.”

Megfontolandó az a tapasztalat, hogy a nem-hívó értelmiségiek milyen magabiztosan tudnak érvelni álláspontjuk mellett, így tehát az ő részükről kapja a hívó a legprovokatívabb és sokszor talán fölényeskedő megjegyzéseket és kérdéseket. Erre pedig reagálni kell, méghozzá magabiztosan, nem fölényeskedő, de fölényes tudással.

A mai, felgyorsult világban természetesen csak a folyamatos tanulás, tájékozódás alapján, ami sokszor fárasztó versenyfutásnak tűnhet. Ime, az „értelem kötelességei”.

És hogyan állunk a második mondat állításával? Az egyház alkalmazkodik-e a világhoz és válaszol-e annak?

Mindenesetre törekszik rá! Szüksége van azonban mind papjai, hittanárai, hitoktatói, mind pedig az elkötelezett hívek odaadó segítségére. Az alkalmazkodás és válaszadás sikere érdekében a hívó nem engedheti meg magának, hogy ne érdeklődjék a „világban” zajló események, ill. számtalan időszerű probléma iránt!

Az is hiba, ha hallgatásba burkolózik! Ezzel okot ad arra, hogy tájékozatlansággal vagy gyávasággal vádolják. Érdemes megfigyelni, hogyan villannak titkon az elismerő pillantások, ha hívó ember otthonosan társalog nem-egyházi témákról.

Van ennek a habitusnak még egy fontos és jótékony hatása: a kapcsolatteremtés a profán és az egyházi között. Az ilyen jellegű kapcsolatteremtés igénye magyarázza az erkölcssteológia tárgykörének

bővítését látszólag nem idetartozó témákkal, mint pl. kommunikáció, média, AIDS, állam, politika, gazdaság, háború, környezetvédelem, stb.

A morális megfogalmazza ugyanis – eleget téve a kor kihívásainak – ezen témák keresztény értékelését. Így segíti általában a hívőket a tájékozódásban, az apostolkodásra hajlamos testvéreket pedig támogatja munkájukban.

Talán szerénytelenségnek tűnik, ha párhuzamot vonunk a morálteológus munkája és az elkötelezett hívő apostolkodása között, tanúságos lehet mégis mindannyiunk számára.

Bernhard Häring, neves XX. századi erkölcstudós következő megállapítása:

„Az erkölcsstanító a néppel kapcsolatban maradván tudja segíteni a hívőket a keresztény hivatás távlatainak megértésében, fölébreszteni felelősségtudatukat, hogy teremtesz szabadságban és hűségben éljenek.”

A párhuzam abban látszik, hogy a felelősségüket érző hívek is kapcsolatban kell maradjanak a profán világgal és a nem-hívókkal, hogy amennyiben szükségesnek látszik, mindig a segítségükre lehessenek. Megfelelő tájékozottság, tudás és tapintat kétségtelenül támogatja a hívó embert mind a világban-élés nehézségeiben, mind a nem-hívókkal való konfrontálódásnál.

De ami a legfontosabb, ha hitet nem is adhat, az imént felsorolt erényekkel vonzóvá teheti, tekintélyt és tiszteletet vívhat ki a hívó lét számára.

Ez pedig nem kevés!

Kálmán Gabriella

Hittanos „osztálytalálkozó” Vácon...

...mondhatnánk erre a kedves májusi délutánra, amelyet már évek óta Vácon töltünk Ferenc atyánál, a püspök úrnál. Várva várt program ez mindig, hiszen nem csak vele, hanem egymással is ilyenkor találkozunk általában. Ferenc atya most is jó kedvvel és nagy szeretettel fogadta húszfős csapatunkat. Első utunk egy új kálváriához vezetett. A frissen felújított, erődszerű építmény igazi különlegessége az országnak. Kevés hasonlót látni, tetszett is mindenkinek. Közben beszélgettünk. Mert Ferenc atyát minden érdekli, ami velünk történik: a terveink, a sikereink, a családuknak, a munkánk. Hiába, sok éven át próbált belőlünk embert faragni.

Visszatérve a püspöki palotához, finom töltött káposzta várt bennünket. Ennél jobban csak a gyerekek örültek a szebbnél szebb apró édes süteményeknek, amiket a nővér nekik készített. Itt persze Ferenc atya sem maradt ki a beszámolóból. Ő is mesélt a római pápai kihallgatás élményeiről, terveiről, munkájáról. A nosztalgizálás sem maradt el: a hittan órákról, a sekrestyében történt kalandokról.

Nyolc óra felé vettünk búcsút, mert ránk még komoly csaták vártak a rizikó nevű játékban!

NI.

*****

„Sokszor és sokat nevetni,
elnyerni az intelligens emberek
megbecsülését,
a gyermekek ragaszkodását,
kivívni az őszinte kritikusok elismerését
és elviselni a hamis barátok árulásait,
örülni a szépnek,
megtalálni másokban a jót,
jobbítani egy kicsit a világon –
néhány érdekes órával,
egy parányi kerttel,
vagy azzal,
hogy biztos lábon állva élsz,
tudni,
hogy legalább egyvalaki könnyebben
lélegzik,
mert te voltál.
Ez a boldogulás, ez a siker.”

Ralph Waldo Emerson

ZARÁNDOKÚT 2001.

Szent György napján korai indulással vettük utunkat az Alföld számunkra ismeretlen tája felé. „Szép vagy Alföld, legalább nekem szép” írta egykor a költő és valóban, ma is nagyon szép volt.

A Tisza is már lecsendesedve haladt a medrében.

Uticélunk Martfű a Szent Tamás templom, melynek csodálatával nem tudunk betelni. A Marosi Gábor által tervezett, hazánkban teljesen új típusú templom a keleti és indiai motívumok díszítésével egyedülálló építmény. A plébános úr rendkívül szívélyesen fogadott bennünket és részletesen ismertette a templomépítés viharos történetét az ateista környezetben.

Ebéd után Homokra mentünk a torinói lepel másolatának megtekintésére. A templomban Tamási atya előadást tartott a lepel 2000 éves történetéről és a mai kor tudományos vizsgálatairól. A homoki kis templomban Gábor atya vezetésével szentmisén is részt vettünk zárándoklatunk teljességéért.

A plébános úr vezetésével ellátogattunk Tiszaföldvára, a Szent István templom megtekintésére. Búcsúzóul a plébános úr szeretettel hívott bennünket a Szent István napi templombúcsúra.

Egésznapos Tisza menti zárándoklatunk nagyon sok új élménnyel gazdagított mindnyájunkat.

Bangáné

IMÁDKOZZUNK ÉRTÜK!

Templomunkban az idén május 20-án tíz gyerek járulhatott első szentáldozáshoz.

Mint mindig, nagy izgalom és készülődés előzte meg ezt a fontos, szép és áldott ünnepet. Most különösen is aggodalommal és a Jó Isten kegyelmét kérve szemléltük őket, mert sok esetben maga az elsőáldozó gyerek a „világító jel”, a „gyertya”.

Kérjük közösen a Mennyei Atya áldását, hogy ennek az Úr Jézussal való első találkozásnak rendszeres folytatása, gyakorlása is lehessen, úgy, amint ezt a gyerekek közös imájukban is kérték:

...”Köszönöm Jézusom, hogy az enyém lettél,

Kérek, hogy szívemben örök lakást vegyél.”...

B-né

KRÓNIKA

Márc-ápr. A hét szűk esztendő szele megérintette egyházközségünket. Ferenc atyát kórházi kezelése idején Tóth István verbita szerzetes atya helyettesítette.

Április 22 Almásy Béla és neje 50. házassági évfordulójának megszentelése.

Április 24 Autóbuszos zárándoklat a martfűi Szt. Tamás templomhoz.

Május 1 Rendszeres május 1-i kirándulásaink létszám-rekordját állítottuk fel az idén, kilenc barossi és tétényi kocsiból állt a karaván. Csákváron megálltunk és megnéztük az Eszterháziak által építtetett templomot, amely - mint hangulatos őseinket Ferenc atya idézte - akkora, hogy lovashuszár vitte a „Dominus vobiscum”-ot és vissza válaszul az „Et cum spirituo”-t. Szép vértesi völgyeken autózva jutottunk Majkra, végcélunkhoz, ahol nagy érdeklődéssel és őszinte csodálattal jártuk a többjük által örök némaságot fogadó egykori kamalduli szerzetesek kolostorát és szerzetesházait.

Május 4 Kínai utazásukról tartott élménybeszámolót Horváth Emese és (a kettő közül) egyik útitársnője Szilágyi Zsófi. 12 órás volt a repülőút Pekingbe, ahonnan a három hetes kör-túrájuk indult. Ez alatt kb.113 órát, (azaz 14 műszaknyi időt!!) töltöttek vonaton, nem keveset kerékpáron és persze gyalog. Pergő meséjüket két sűrűn kattogó diavetítővel illusztrálták. Élménydús este volt, rengeteg egzotikummal és csodaszép felvételekkel.

A lányok azt ígérték, egyszer levetítik szír-jordán útjukat is, és az még jobb lesz!

Május 20 A hét szűk esztendő szele ismét megérintette egyházközségünket. Ferenc atya fogyó egészsége miatt csökkenteni kényszerült a vasárnapi szentmisék számát. A hetedik megszentelt nap ünnepének és az iskolásoknak inkább megfelelő 10 órás kezdetű maradt. A 8-as szűnt meg, amely a korán kelők és a háziasszonyok körében volt népszerű, így ők sajnos hétvégi időbeosztásukat módosítani kényszerülnek.

Május 25 Ferenc atya bejelentette, hogy orvosi javaslatra kérte nyugdíjba helyezését. A nyugdíjazás nyár végére várható. Ismert, hogy az esperesi kerületből még – szintén egészségi okok miatt - Verbényi István albertfalvi plébános atya is nyugdíjba vonul.

Megjött az értesítés: **Kuzmich Kinga és Szeibert Kati utazhatnak nyáron a római nemzetközi ministráns találkozóra, Kuzmich Dodó pedig Mariazellbe!!!** Előző számunkban tudósítottunk arról, hogy országos ministráns-versenyeken döntik el, ki kerülhet az utazó keretbe. Gratulálunk lányok! Gratulálunk felkészítőik!

PIROSKA ÉS FARKAS

ezen a borús vasárnap reggelen csak a harmadik ébresztésre, akkor is nagyon nehezen kászálódtak ki az ágyból. A fürdőszobánál várniuk kellett egymásra, a reggelinél Farkas kilötyintette a tejet, aztán templomba menet zuhogni kezdett az eső.

- Olyan fülledt meleg volt még az oltár közelében is, - mondta Piroska hazatérve nagymamának, - attól félttem nem tudok csengetni, mert elájulok.
- Állítom, hogy legjobb a vallástalanoknak - dühöngött Farkas, - Alhatnak kedvükre, ha esik, ki sem moccannak, ha süt a nap, fociznak. Akár így, akár úgy, csak rajtam röhögnek, hogy én misére járok.
Amint kifutott a száján, megszeppelve nézett nagymamára.

Mi tagadás, nagymama kezében megállt a főzőkanál egy pillanatra. De aztán kiegyenesítve magát, a gubbasztó fiú felé fordult: - Azt hiszem Farkas, hogy nagyon kevesen nevetnek ki. Inkább csak zavarban vannak. Meg kíváncsiak.

- Nem értik, mi a csudáért vonulnak egyesek télen, nyáron emelt fővel a templomba. Mit kapnak ezek ott, hogy hóban, viharban, foci, meg mozi, meg plázázás helyett minden vasárnap rendületlenül mennek a misére – kérdik magukban.

- Igen, és vannak, akik elsőpénteken is járnak – szúrta be buzgón Piroska egy mondatot.

Nagymama nem zavartatta magát a közbeszólástól: - Sajnálom, hogy ők nem ismerik azt a megnyugtató érzést, hogy Jézus Krisztus megváltott minket. Lehet nekünk rengeteg bajunk, fájdalomunk, mi is bűnös emberek vagyunk, de ha hisszük Őt, ha nagy szívtelenséget el nem követünk, a legfontosabbat elnyerjük: Az Ő közelében az örök életet.

- Igen, és aki nem hisz, meg aki verekszik, meg fölényeskedik, az a pokolra kerül, - stréberkedett tovább Piroska. Majd hirtelen elhallgatott, mert Farkas kezdte kihúzni magát.

- Azt hiszem, Farkas - folytatta nagymama – neked a napi gondjaidban is van segítségem. Cselekedj a Szentlélek, meg az Úristen jó embereinek tanítása szerint. Ha nem tudsz valamit eldönteni, kérdezed meg magadban az őrangyalodat, a kedvenc szentedet: Mi a helyes, mit tennétek az én helyemben? Nagy előny ez. És öröm a jó utat megtalálni. Öröm, hogy legyőztem a lustaságom, legyőztem magam.

- Nem helyes, hogy nyugós voltál, és ezért nem vittél esernyőt. Persze, megáztál. Bár úgy gondolom, nem tudatosan tetted, mégis szép tőled, hogy vállaltad ezt a kis áldozatot. Nem kell nagyon büszkének lenned rá, de megmondom, nekem jó érzés.

- Remélem, nem sokan vették észre, mi járt ma a fejemben, - szólalt meg csendesen Farkas és kiballagott a konyhából. És már a testvérére sem haragudott. Piroska most megúsza bölcs közbeszólásait.

ke

***** Naptár *****

➤ 2001. május 20-tól **Megváltozott a vasárnapi miserend templomunkban:** reggel 10.⁰⁰
este 18.³⁰
(a reggel 8.⁰⁰-s mise elmarad)

➤ **Építkezés** Várhatóan pár nap múlva tovább folytatódhat a plébániai közösségi ház építése

➤ **június 22.** Jézus Szíve ünnepe

➤ **június 29.** Péter és Pál apostolok ünnepe

➤ **július 2.** Sarlósboldogasszony ünnepe

➤ **július 14-21.** Hittanosok nyári tábora

**Helyszíne: Szentantalfa
(Balatonfelvidék)
Még lehet rá jelentkezni!**

A Hírlevelet kiadja: a nagytétényi római katolikus egyházközség. Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Szeibert András	(1225. Budapest, Batthyány u. 34.	Tel: (1) 424-0252),
Koncz Endre	(1225. Budapest, Tenkes utca 4/a.	Tel: (1) 207-5977),
Németh András	(2440. Százhalombatta, Erkel Ferenc krt. 46.	Tel: (23) 357-195).

A plébánia levelezsekényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2 oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 15 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.